

การทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

PREDICTIVE ACADEMIC ACHIEVEMENT IN CHINESE LANGUAGE SUBJECTS
OF LAMPANG INTER-TECH COLLEGE

¹หัสยา วงศ์วัน และ ²วสุพล ดอกพิกุล

¹Hussaya Wongwan and ²Wasupon Dongpikul

¹ คณะศิลปศาสตร์และการศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

¹ Faculty of Liberal Arts and Education, Lampang Inter-Tech College, Thailand

Received: 2025-11-18

¹ Corresponding Author's Email: xbonus3@gmail.com

Revised: 2025-12-09

¹ เบอร์โทร : 097-265-9356

Accepted: 2026-01-06

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้าน 2) ทำนายผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา 3) สร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1/2568 จำนวน 61 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์เชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษายาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่จบแผนการเรียนต่างกันในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

2. ผลการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง วิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม พบว่า logistic regression model พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 82.2 โดยในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่าน (pass) พยากรณ์ได้ร้อยละ 65.6

3. สมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn) และอาจารย์ผู้สอน (Teacher) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ 3.21, 1.01 และ 0.67 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การทำนาย; ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้; วิชาภาษาจีน; นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

This study aimed to 1) compare students' opinions regarding the factors affecting Chinese language learning achievement, both overall and by individual dimensions; 2) predict students' Chinese language learning achievement; and 3) develop a logistic regression model to predict the Chinese language learning achievement of students at Lampang Inter-Tech College. The research employed a quantitative approach using a questionnaire as the research instrument. The sample consisted of 61 students enrolled in the Chinese language course during the first semester of the 2025 academic year, selected through purposive sampling. The data were analyzed using the independent samples *t*-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and multiple logistic regression.

The findings revealed that: 1) students' overall opinions regarding the factors affecting Chinese language learning achievement were at a high level. Among the dimensions, attitudes toward learning received the highest mean score, followed by motivation to learn, teacher-related factors, and the learning environment. Male and female students differed significantly in their opinions regarding the factors affecting Chinese language learning achievement ($p < .05$). In addition, students with different upper secondary educational backgrounds showed significantly different opinions at the .10 level. 2) The logistic regression model correctly classified 82.2% of the cases and accurately predicted 65.6% of the students who achieved a passing grade. 3) The logistic regression model identified cumulative grade point average (GPAX), motivation to learn, and teacher-related factors as significant predictors of Chinese language learning achievement, with regression coefficients of 3.21, 1.01, and 0.67, respectively.

Keywords: Prediction; Learning Achievement; Chinese Language Course; Undergraduate Students

บทนำ

วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework : TQF) ที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตและพัฒนา นักศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพให้เป็นบัณฑิตมืออาชีพที่พึงประสงค์ วิจัยและพัฒนาที่สร้างองค์ความรู้ ให้เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน การบริการวิชาการที่เสริมสร้างการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน การอนุรักษ์ ถ่ายทอดและฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมภาคเหนือ การบริหารจัดการองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องจากจีนมีการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจ สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลก หลายร้อยล้านคน จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จะได้รับความนิยมเป็นอันดับสอง รองจากภาษาอังกฤษจากกระแสนิยมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเปิดการสอนจีน เป็นเวลานานโดยกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยและได้ กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในปี พ.ศ. 2557 เพื่อมุ่งเน้น ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ สามารถใช้ทักษะภาษาจีนด้านการสื่อสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล มีการเปิดศูนย์สถาบันภาษาจีน สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน นานาชาติ (Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN) ซึ่งเป็น หน่วยงานในการส่งผู้เรียนชาวจีนและอาจารย์ชาวจีน เข้าเรียนและสอนในสถานศึกษาของประเทศไทย (Office of the Secretariat of the Education Council, 2016)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนภาษาจีนมีประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความ สนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีน เพราะปัจจัยเหล่านี้ อาจทำให้เกิดความสำเร็จต่อการ เรียนของนักศึกษา ตลอดถึงการศึกษาตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียน วิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน
2. เพื่อทำนายผลการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

3. เพื่อสร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรเป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร และวิชาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1/2568 จำนวน 61 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) (Creswell, 2014)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ แผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสม และอาชีพผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเจตคติต่อการเรียน และด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ โดยลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert's rating scale) (Likert, 1967)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนายผลการสอบวิชาสถิติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนำมาสรุปเป็นตัวแปร และนำตัวแปรที่ได้ไปสร้างเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of Item-objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบ พบว่า มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 - 1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

3. ทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) Cronbach (1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 และเมื่อพิจารณารายข้อได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไปทุกข้อ

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีน ภาคการศึกษาที่ 1/2568 จำนวน 61 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 61 ชุด กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1/2568

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนข้อมูลทั่วไปใช้สถิติ ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการสอน วิชาภาษาจีน ของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวม และในแต่ละด้านจำแนกตาม เพศ โดยใช้ การทดสอบที (t-test for Independent Samples) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance)

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถทำนายผลการสอบวิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทค ลำปาง ใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์เชิงพหุ (Multiple Logistic Regression Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ สามารถ สรุปได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้						
1. มีห้องเรียน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดการเรียน	4.50	0.54	3.54	0.56	0.51	0.611
2. มีแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.50	0.54	3.54	0.56	0.51	0.611
3. ห้องเรียนมีพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้	4.45	0.65	3.59	0.72	1.43	0.154
4. วิทยาลัยอำนวยความสะดวกการเข้าถึงสื่อ เทคโนโลยีเครื่องมือ หรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ	3.53	0.66	3.74	0.58	2.65	0.008

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาวิชาที่สอน	3.50	0.64	3.54	0.56	0.51	0.611
2. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรม	3.50	0.64	3.54	0.56	0.51	0.611
3. อาจารย์มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ทันสมัยในการสอน	3.45	0.65	3.59	0.72	1.43	0.154
4. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.53	0.66	3.74	0.58	2.65	0.008
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง	3.55	0.66	3.74	0.58	2.65**	0.008
ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน						
1. นักศึกษาเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนภาษาจีน	3.27	0.51	3.20	0.62	1.05	0.296
2. นักศึกษามีความพึงพอใจจากการเรียน	3.59	0.58	3.54	0.58	1.95*	0.049
3. นักศึกษามีความสนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน	3.31	0.50	3.28	0.45	0.54	0.590
4. นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ได้จริง	3.31	0.50	3.28	0.45	0.54	0.590
ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้						
1. นักศึกษามีความสนใจ และตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ	3.64	0.74	3.98	0.75	2.11*	0.036
2. นักศึกษามีความสุขจากการเรียน	3.55	0.54	3.52	0.56	0.51	0.611
3. ความเหมาะสมระยะเวลาในการเรียน	3.45	0.55	3.69	0.72	1.43	0.154
4. นักศึกษามีความภูมิใจในผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของตนเอง	3.53	0.56	3.64	0.58	2.65	0.008

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีนครลำปาง โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษามีความพึงพอใจจากการเรียน และ ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษามีความสนใจและตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีนครลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีนครลำปาง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้						
1. มีห้องเรียน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.665	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.318		
	รวม	83.22	61			
2. มีแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1.70	5	0.339	0.99	0.420
	ภายในกลุ่ม	86.51	56	0.341		
	รวม	88.21	61			
3. ห้องเรียนมีพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.34	5	0.067	0.29	0.918
	ภายในกลุ่ม	58.64	56	0.231		
	รวม	58.98	61			
4. วิทยาลัยอำนวยความสะดวกการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีเครื่องมือ หรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	1.70	5	0.339	0.99	0.420
	ภายในกลุ่ม	86.51	56	0.341		
	รวม	88.21	61			
ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน						
1. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาวิชาที่สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.03	5	0.807	2.29**	0.006
	ภายในกลุ่ม	89.41	56	0.352		
	รวม	93.44	61			
2. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.21	5	1.043	2.27**	0.008
	ภายในกลุ่ม	116.63	56	0.459		
	รวม	121.81	61			
3. อาจารย์มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ทันสมัยในการสอน	ระหว่างกลุ่ม	9.55	5	1.910	3.57**	0.007
	ภายในกลุ่ม	135.76	56	0.534		
	รวม	145.31	61			
4. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.665	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.318		
	รวม	83.22	61			
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง	ระหว่างกลุ่ม	8.06	5	1.605	4.33**	0.001
	ภายในกลุ่ม	944.25	56	0.371		
	รวม	102.28	61			
ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน						
1. นักศึกษาเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนภาษาจีน	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.665	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.318		
	รวม	83.22	61			
2. นักศึกษามีความพึงพอใจจากการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.70	5	0.339	0.99	0.420
	ภายในกลุ่ม	86.51	56	0.341		

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
	รวม	88.21	61			
3. นักศึกษามีความสนใจทำกิจกรรมในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.34	5	0.067	0.29**	0.918
	ภายในกลุ่ม	58.64	56	0.231		
	รวม	58.98	61			
4. นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ได้จริง	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.665	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.318		
	รวม	83.22	61			
ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้						
1. นักศึกษามีความสนใจ และตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.65	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.382		
	รวม	83.22	61			
2. นักศึกษามีความสุขจากการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.70	5	0.349	0.69**	0.420
	ภายในกลุ่ม	86.51	56	0.341		
	รวม	88.21	61			
3. ความเหมาะสมระยะเวลาในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.34	5	0.067	0.29	0.918
	ภายในกลุ่ม	58.64	56	0.231		
	รวม	58.98	61			
4. นักศึกษามีความภูมิใจในผลสัมฤทธิ์การเรียนของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3.40	5	0.665	2.35	0.062
	ภายในกลุ่ม	80.51	56	0.318		
	รวม	83.22	61			
รวมทุกด้าน						
	ระหว่างกลุ่ม	5.21	5	1.043	3.27**	0.008
	ภายในกลุ่ม	115.63	56	0.459		
	รวม	121.81	61			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่จบแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า นักศึกษาที่จบแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเจตคติต่อการเรียน และด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

วัตถุประสงค์ที่ 2 ทำนายผลการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ผลการการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทค ลำปาง สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ การเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)	3.21	0.32	10.37	1	.000**	8.675
แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn)	1.01	0.33	5.22	1	.022**	2.781
อาจารย์ผู้สอน (Teacher)	0.67	0.20	4.81	1	.028*	0.514
ค่าคงที่ (constant)	-10.63	2.43	18.80	1	.000**	0.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn) และอาจารย์ผู้สอน (Teacher) มีผลต่อโอกาสของการสอบผ่านหรือไม่ผ่านวิชาภาษาจีน มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ 3.21, 1.01 และ 0.67 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 3 สร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

จากผลของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์นำมาเขียนสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4

$$P(Y) = -10.63 + 3.21 \text{ GPAX} + 1.01 \text{ Motivation to learn} + 0.67 \text{ Teacher}$$

โดยที่ $P(Y)$ คือ โอกาสของการสอบผ่านวิชาภาษาจีน ($Y=1$) หรือ โอกาสของการสอบไม่ผ่านวิชาภาษาจีน ($Y=0$)

GPAX คือ เกรดเฉลี่ยสะสม

Motivation to learn คือ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

Teacher คือ อาจารย์ผู้สอน

Classification Table

ตารางที่ 4 แสดงการจำแนกกลุ่ม

Observed	Predicted		
	Fail	pass	Percentage Correct
Exam results fail	21	40	65.6
pass	11	55	90.17
Overall Percentage			82.2

The cut value is .500

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม พบว่า logistic regression model พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 82.2 โดยในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่าน (pass) พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 65.6 ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่ผ่าน (Fail) พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 90.17

ตารางที่ 5 แสดงการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์

Hosmer and Lemeshow Test		
Chi – square	df	Sig.
12.516	8	0.099

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ จะเห็นว่า Chi-square = 13.409 และ ค่า Sig. = 0.099 ดังนั้นจึงทำให้ยอมรับสมมติฐานหลัก สรุปได้ว่า สมการถดถอยมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการทำนายโอกาสเกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่านหรือไม่ผ่าน วิชาภาษาจีน

ตารางที่ 6 แสดงผลตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตาม

Model Summary		
- 2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
221.272	0.233	0.868

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ ค่า R^2 ของ Nagelkerke เป็นค่าที่บอกสัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ ที่สามารถอธิบายความผันแปรใน logistic regression model จะได้ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ ของ Nagelkerke R Square มีค่าร้อยละ 86.8 หมายถึง ตัวแปรอิสระใน logistic regression model ทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายโอกาสเกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่านหรือไม่ผ่านวิชาภาษาจีนได้ถูกต้องร้อยละ 86.8

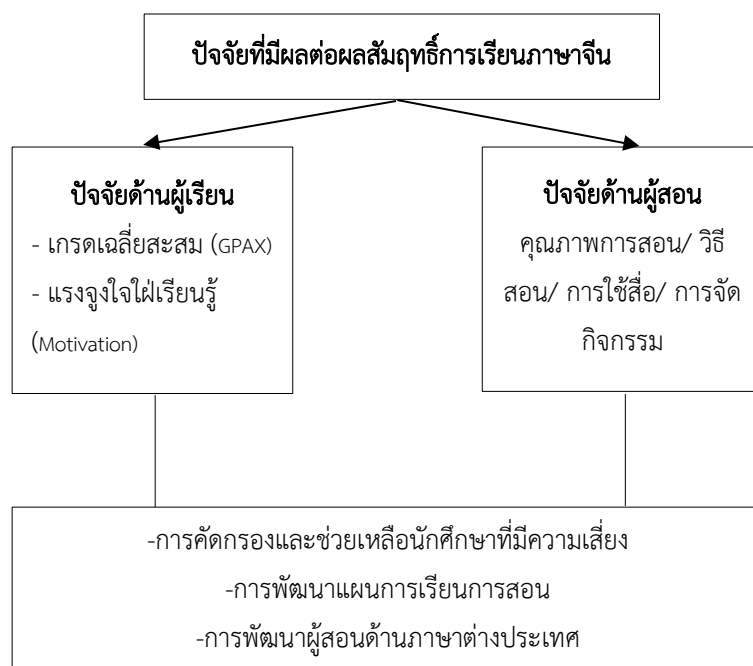
จากผลการวิจัยสรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn) และอาจารย์ผู้สอน (Teacher)

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัย อินเตอร์เทคโนโลยี ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาจีนของนักศึกษาถูกกำหนดจาก ปัจจัยด้านผู้เรียน และ ปัจจัยด้านผู้สอน ซึ่งทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์ กันและส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยตรง ซึ่งปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสะท้อนถึงพื้นฐานทางวิชาการและความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวม นักศึกษาที่มี ผลการเรียนรู้ดีมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถปรับตัวกับเนื้อหาภาษาจีนได้ดีขึ้น และแรงจูงใจ ใฝ่เรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวผลักดันภายในที่ให้นักศึกษามีความตั้งใจและพยายามในการเรียน หากผู้เรียนมีแรงจูงใจ

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

สูง ก็จะมีคามมุ่งมั่นในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นตามไปด้วย และ ปัจจัยด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม ในชั้นเรียน ผู้สอนที่มีความสามารถในการปรับใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสม พร้อมใช้สื่อการเรียนรู้ ที่หลากหลาย เช่น เกมภาษา คลิปวิดีโอ หรือกิจกรรมสื่อสารภาษาจีน จะช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่ม การมีส่วนร่วมของนักศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและสามารถนำไปใช้จริงได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อแนวทางที่นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การคัดกรองและช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีความเสี่ยง การพัฒนาแผนการเรียนการสอน และการพัฒนาครูผู้สอนด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งแสดงเป็นแผนผังองค์ความรู้ ดังรูปภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 แผนผังองค์ความรู้การทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทค ลำปาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การเปรียบเทียบนักศึกษายชายและนักศึกษาหญิง ที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทค

ลำปาง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเนื่องมาจากวิทยาลัยอินเทอร์เน็ตลำปางมีแนวทางในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมการให้คำปรึกษาและการแนะนำนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Sisianngam and Wilailak, 2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิต และอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่าบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา 1) ด้านวิชาการอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร ช่วยให้นิสิตลงเรียนได้ครบถ้วนตามหลักสูตร และแนะนำกำหนด เป้าหมายในการเรียนก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2) ด้านการพัฒนานิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาควรประพฤติปฏิบัติ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต กิริยามารยาท ความรับผิดชอบ การรู้หน้าที่ของตนเอง ส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อสาขา และคนรอบข้าง 3) ด้านการปฏิสัมพันธ์กับนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีอัธยาศัยดีมีการพบปะสนทนาสร้างความเป็นกันเอง ให้ความมั่นใจกับนิสิตเมื่อมาขอคำปรึกษา รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และ 4) ด้านการให้ความช่วยเหลืออาจารย์ ที่ปรึกษาควรติดตามนิสิตที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pakphoyen (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anantnawi (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาจีนระดับปริญญาโท โดยรวมอยู่ในระดับดี นักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยรวมอยู่ระดับดีมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเทอร์เน็ตลำปาง พบว่า logistic regression model พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 82.2 ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ได้คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn) และอาจารย์ผู้สอน (Teacher) ทั้งนี้เป็นเพราะเนื่องมาจาก นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่สูงเป็นนักศึกษาที่มีความตั้งใจในการเรียนดี มีความมุ่งมั่นการศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ นักศึกษามีเจตคติที่ดี และมีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้สูง มีความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน ประกอบกับอาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านภาษาสูงขึ้น ซึ่งทั้ง 3 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 86.8 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ngamsuntikul (2015) ได้ศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาแบบสอบตรง พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ชั้นปีที่ 1 รวมทุกหลักสูตรของภาควิชาคณิตศาสตร์ที่รับเข้าโดยวิธีสอบตรงโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยบังคับให้ตัวแปรหลักสูตรเข้าตามด้วยคัดเลือกตัวแปรคะแนนสอบคัดเลือก ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนนโอเน็ตคณิตศาสตร์แบบขั้น ตอน พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

และคะแนนโอเน็ตคณิตศาสตร์สามารถร่วมกันทำนายเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจการทำนาย 99.2% ส่วนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจการทำนาย 73.1%

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า การสร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (Motivation to learn) และอาจารย์ผู้สอน (Teacher) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาจีน มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ 3.21, 1.01 และ 0.67 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Meetess, Iramaneerat, and Thongprong, 2013) ได้ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ผู้ช่วยพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ผลการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตร ผู้ช่วยพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ที่ร้อยละ 37.90 โดยเรียง ลำดับความสำคัญ จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ($b = 0.238$) ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา ($b = 0.116$) คะแนนสอบคัดเลือก O-NET วิชาภาษาไทย ($b = 0.011$) คะแนนสอบคัดเลือก O-NET วิชาวิทยาศาสตร์ ($b = 0.007$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Yotthanoo and Preedalikit, 2023) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวสถิติของนิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khammak (2015) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเจตคติต่อการเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 8.9

สรุป

1. ผลการทดสอบความแตกต่างโดยรวม (รวมทุกด้าน) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเห็นได้ว่าพื้นเพการศึกษา ส่งผลต่อมุมมองต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีน เมื่อแยกตามด้าน พบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน (หลายรายการ เช่น ความรู้ของอาจารย์ การจัดกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วม การใช้สื่อ/นวัตกรรม และการส่งเสริมการปฏิบัติจริง) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นักศึกษาจากแผนการเรียนต่าง ๆ ให้ความเห็นต่อสภาพแวดล้อมเหมือนกัน ด้าน เจตคติต่อการเรียน และ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าแผนการเรียนเดิมมีความเกี่ยวเนื่องกับทัศนคติ และแรงจูงใจของนักศึกษา

2. การทำนายผลการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง เห็นได้ว่าปัจจัย ด้านผู้เรียน (GPAX และแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้) รวมถึงปัจจัยด้านผู้สอน ล้วนมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จ ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษา ข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญในการพัฒนา ได้แก่

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน รวมถึงการพัฒนาวิธีการสอนของอาจารย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในชั้นเรียน ทั้งนี้ ผลการวิจัยยังสะท้อนภาพรวมว่าการเรียนรู้ภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาที่จำเป็นต้องอาศัยทั้งความพร้อมของตัวผู้เรียนและคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนควบคู่กันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

3. การสร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยแบบจำลองถดถอยโลจิสติกที่ได้แสดงให้เห็นว่าการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตัวแปรทั้ง 3 ด้านเป็นตัวสะท้อนความพร้อมของผู้เรียนและคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาทั้งในระดับผู้สอนและระดับหลักสูตรต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ ควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนหรือมีส่วนร่วมในการกิจกรรมของวิทยาลัย

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง พบว่า logistic regression model พยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 82.2 ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ได้คือ เกรดเฉลี่ยสะสม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการสร้างเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา โดยอาจมีแนวปฏิบัติ เช่น หาจุดเด่นจุดด้อยของตนเองหรือพบทวนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียนเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า การสร้างสมการถดถอยโลจิสติกในการทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยแบบจำลองถดถอยโลจิสติกที่ได้แสดงให้เห็นว่าการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาจีนสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ ควรทำการศึกษาวิจัยกับรายวิชาอื่นๆ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา และสถาบันการศึกษาควรนำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2569)

2.1. ควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนหรือมีส่วนร่วมในการกิจกรรมของวิทยาลัย

2.2. ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการสร้างเจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา โดยอาจมีแนวปฏิบัติ เช่น หาจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง หรือทบทวนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเรียนเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

2.3. ควรทำการศึกษาวิจัยกับรายวิชาอื่นๆ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา

2.4. สถาบันการศึกษาควรนำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

References

- Anantnawi, P. (2013). Factors Affecting Academic Achievement of Chinese Students at Burapha University. *Journal of Education and Social Development*, 9(1), 166–177.
- Creswell, J. W. (2014). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. (4th ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York, NY: Harper & Row.
- Khammak, K. (2015). Factors Affecting Academic Achievement in Calculus 1 of Suranaree University of Technology students. *Suranaree Journal of Technology*, 9(1), 83-94.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing an Attitude Scale*. In G.F. Summers (Ed.), *Measurement and Prediction* (pp. 90–95). University of Michigan Press.
- Meetess, S., Iramaneerat, C., & Thongprong, S. (2013). Predicting Academic Achievement of Students in the Nursing Assistant Certificate Program, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University. *Siriraj Medical Bulletin*, 6(2), 76–84.
- Ngamsuntikul, R. (2015). A prediction of Learning Achievement of undergraduate Students in the Department of Mathematics, Faculty of Science, Srinakharinwirot University admitted through direct examination. *Journal of Research Unit on Science, Technology and Environment for Learning*, 6(2), 127–140.
- Office of the Secretariat of the Education Council. (2016). *Annual Report 2016*. Bangkok.
- Pakphoyen, S. (2017). *Factors Affecting the Academic Achievement of Graduate Students in Curriculum and Instruction*, Dhurakij Pundit University. (Thesis). Dhurakij Pundit University. Bangkok.

- Sisianngam, W., & Wilailak, S. (2018). The Opinions of Students and Teachers Towards Advisory Roles of Teachers in Music Education Programme, Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University. *Rangsit Music Journal*, 13(1), 15-26.
- Yotthanoo, S., & Preedalikit, K. (2023). Factors Affecting the Academic Achievement of Students Studying Biostatistics at the University of Phayao. *Trends of Humanities and Social Sciences Research*, 11(2), 166-183.